

עלון מס' 41

משיחות הרצי"ה זצ"ל

פרשת בלק

קילוסו של מלך

אמר רבי יוחנן "קילוסו של הקדוש ברוך הוא עולה מן הגיהנום יותר מן גן עדן" (מדרש תהילים, פד)

קילוסו של מלך – פעמים שהוא בא אף מרחוקים יותר, ודווקא ממעמקי הטומאה.

משום שדווקא אז – מתגלה המדרגה האלוקית היותר עליונה, מן הטומאה היותר גדולה - אל הקדושה היותר גדולה.

לפני הנחת התפילין, אנו מבקשים על '**יצר הרע**' בלשון זו: 'יהי רצון... שלא יפתנו ולא יתגרה בנו יצר הרע, **ויניחנו** לעבוד את ד' כאשר עם לבבנו'.

בזה- כלולה גם הבקשה שיתהפך הכל לטובה ויסתדרו כל עניינינו בקדושה.

שכן - אז מתגלית ומובלטת **התכונה העצמית** של 'חפץ לבבנו' היינו בכפל הענין ובכפל המשמעות של הפועל '**ויניחנו**' כמו '**בהניח ד'** אלוהיך לך מכל אויביך מסביב... שבזה חוזר ונקבע ערכו, ומצליחה דרכו של '**החפץ הטהור**' בעוצם טבעיות מקורו הקדוש.

אף כאן – דווקא מפי בלעם הרשע, **כשעומדים להיכנס לארץ**, מתקדש שמו ביותר ומתקלס, וכך מצאנו, בדומה לזה, כי **השם הלאומי שלנו**: '**עם בני ישראל**' (שמות א, ט) התחיל דווקא מפיו של פרעה מלך מצרים.

על פי "**מאורות הרצי"ה**" (פרשת בלק תשכ"ב עמ' תנו) להרב הושע רבינוביץ הי"ו

